

الركن الرابع الإشهاد

رکن چهارم: شاهد گرفتن

ولابد من حضور شاهدين يسمعان الإنشاء سواء قال: لهما إشهدا أو لم يقل، وسماعهما التلطف شرط في صحة الطلاق حتى لو تجرد عن الشهادة، وإلا لم يقع ولو كملت شروطه الأخر. وكذا لا يقع بشاهد واحد ولو كان عدلاً، ولا بشهادة فاسقين بل لابد من حضور شاهدين ظاهرهما العدالة.

در هنگام طلاق باید دو نفر شاهد حضور داشته باشند و صیغه طلاق را بشنوند، چه به آنها گفته شود شهادت دهید یا گفته نشود، و اینکه آن دو نفر صیغه طلاق را بشنوند شرط در صحت آن است -حتی اگر شهادت ندهند- و با نبود آن طلاق واقع نمی‌شود، هر چند سایر شرایط آن برقرار باشد. همچنین اگر تنها یک شاهد وجود داشته باشد -حتی اگر عادل باشد- طلاق صحیح نیست، و دو شاهد فاسق کفایت نمی‌کند، بلکه باید دو شاهد که بنا بر ظاهر عادل باشند وجود داشته باشد.

ولو شهد أحدهما بالإنشاء، ثم شهد الآخر به بانفاده لم يقع الطلاق. أما لو شهدا بالإقرار لم يشترط الاجتماع. ولو شهد أحدهما بالإنشاء، والآخر بالإقرار لم يقبل. ولا تقبل شهادة النساء في الطلاق، لا منفردات، ولا منضمت إلى الرجال. ولو طلق ولم يشهد، ثم أشهد كان الأول لغواً، ووقع حين الإشهاد إذا أتى باللفظ المعتبر في الإنشاء.

اگر یکی از دو شاهد به صیغه طلاق شهادت دهد، سپس شاهد دیگر به تنهایی به صیغه طلاق (در زمان دیگری) شهادت دهد، طلاق واقع نمی‌شود¹ و اگر دو شاهد به (شنیدن) اقرار به طلاق² شهادت دهند (نه صیغه طلاق) همزمان بودن آن لازم نیست، و اگر یکی از دو شاهد به صیغه و دیگری به اقرار شهادت دهد صحیح نیست.

در طلاق شهادت زن‌ها پذیرفته نمی‌شود؛ چه به تنهایی باشند یا به مرد ضمیمه شوند. اگر طلاق دهد و شاهی نگیرد سپس با حضور شاهد دوباره طلاق دهد، طلاق اول بیهوده است و طلاق دوم اگر با لفظ صحیح باشد، جاری می‌شود.

1- مثلاً یکی از دو شاهد به وقوع طلاق در روز جمعه شهادت دهد و دیگری در روز شنبه. (مترجم)

2- هنگام خواندن صیغه حضور نداشته باشند بلکه شاهد این باشند که مرد به طلاق دادن همسرش اقرار کرده است. (مترجم)